

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

3 juli 2000

WETSONTWERP

**tot wijziging van de artikelen 34, § 1,
en 39 van het Wetboek
van de inkomstenbelastingen 1992**

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE FINANCIËN EN DE BEGROTING
UITGEBRACHT DOOR
DE HEER **Eric van WEDDINGEN**

INHOUDSOPGAVE

I. Uiteenzetting door de minister van Financiën	3
II. Algemene bespreking	6
III. Artikelsgewijze bespreking en stemmingen	7

Voorgaande documenten :

Doc 50 **0746/ (1999-2000)** :

001 : Ontwerp geamendeerd door de Senaat.

002 : Amendement.

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

3 juillet 2000

PROJET DE LOI

**visant à modifier les articles 34, § 1er,
et 39 du Code des impôts
sur les revenus 1992**

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DES FINANCES ET DU BUDGET
PAR
M. **Eric van WEDDINGEN**

SOMMAIRE

I. Exposé du ministre des Finances	3
II. Discussion générale	6
III. Discussion des articles et votes	7

Documents précédents :

Doc 50 **0746/ (1999-2000)** :

001 : Projet amendé par le Sénat.

002 : Amendement.

Samenstelling van de commissie op datum van indiening van het verslag/**Composition de la commission à la date du dépôt du rapport :**

Voorzitter / Président : Olivier Maingain

A. — Vaste leden / Membres titulaires

VLD	Aimé Desimpel, Georges Lenssen, Fientje Moerman.
CVP	Yves Leterme, Dirk Pieters, Karel Pinxten.
Agalev-Ecolo	Jef Tavernier, Jean-Pierre Viseur.
PS	Maurice Dehu, François Dufour.
PRL FDF MCC	Olivier Maingain, Eric van Weddingen.
Vlaams Blok	Alexandra Colen, Hagen Goyvaerts.
SP	Peter Vanvelthoven.
PSC	Jean-Pol Poncelet.
VU&ID	Alfons Borginon.

B. — Plaatsvervangers / Membres suppléants

Willy Cortois, Pierre Lano, Tony Smets, Ludo Van Campenhout.
Greta D'Hondt, Mark Eyskens, Daniël Vanpoucke, Herman Van Rompuy.
Zoé Genot, Muriel Gerkens, Lode Vanoost.
Claude Eerdeken, Bruno Van Grootenbrulle, N.
Anne Barzin, Philippe Collard, Charles Michel.
Gerolf Annemans, Roger Bouteica, Francis Van den Eynde.
Ludwig Vandenhove, Henk Verlinde.
Joëlle Milquet, Jean-Jacques Viseur.
Danny Pieters, Karel Van Hoorebeke.

AGALEV-ECOLO	:	<i>Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
CVP	:	<i>Christelijke Volkspartij</i>
FN	:	<i>Front National</i>
PRL FDF MCC	:	<i>Parti Réformateur libéral - Front démocratique francophone-Mouvement des Citoyens pour le Changement</i>
PS	:	<i>Parti socialiste</i>
PSC	:	<i>Parti social-chrétien</i>
SP	:	<i>Socialistische Partij</i>
VLAAMS BLOK	:	<i>Vlaams Blok</i>
VLD	:	<i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>
VU&ID	:	<i>Volksunie&ID21</i>

Afkortingen bij de nummering van de publicaties :

DOC 50 0000/000:	<i>Parlementair document van de 50e zittingsperiode + het nummer en het volgnummer</i>
QRVA	: <i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>
HA	: <i>Handelingen (Integraal Verslag)</i>
BV	: <i>Beknopt Verslag</i>
PLEN	: <i>Plenum</i>
COM	: <i>Commissievergadering</i>

Abréviations dans la numérotation des publications :

DOC 50 0000/000 :	<i>Document parlementaire de la 50e législature, suivi du n° et du n° consécutif</i>
QRVA	: <i>Questions et Réponses écrites</i>
HA	: <i>Annales (Compte Rendu Intégral)</i>
CRA	: <i>Compte Rendu Analytique</i>
PLEN	: <i>Séance plénière</i>
COM	: <i>Réunion de commission</i>

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestellingen :
Natieplein 2
1008 Brussel
Tel. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.deKamer.be
e-mail : alg.zaken@deKamer.be

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

Commandes :
Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.laChambre.be
e-mail : aff.generales@laChambre.be

DAMES EN HEREN,

Uw commissie heeft dit wetsontwerp behandeld tijdens haar vergadering van 27 juni 2000.

I. — UITEENZETTING DOOR DE MINISTER VAN FINANCIËN

De heer Didier Reynders, ministre van Financiën, wijst erop dat dit wetsontwerp de wijziging van de artikelen 34, §1, en 39 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 behoort, ten einde rekening te houden met het arrest nr. 132/98 d.d. 9 december 1998 van het Arbitragehof.

Mocht een wetswijziging uitblijven, dan zou dat arrest aanleiding kunnen geven tot een massa bezwaarschriften. In België genieten momenteel zowat 400.000 personen een rente wegens een arbeidsongeval of een beroepsziekte en daar is een totaal bedrag van circa 22 miljard Belgische frank mee gemoeid.

Het arrest van het Arbitragehof heeft betrekking op de aanslagregeling inzake de vergoedingen die, met toepassing van de wetgeving op de arbeidsongevallen, bij wijze van herstel van blijvende arbeidsongeschiktheid worden uitgekeerd. Het maakt een duidelijk onderscheid naargelang de in dat raam gestorte pensioenen, renten en toelagen al dan niet als vervangingsinkomen kunnen worden aangemerkt. Het Hof was van oordeel dat in de categorie van de belastbare inkomsten alleen de pensioenen, renten en als zodanig geldende toelagen mogen worden opgenomen «die het herstel van een blijvende inkomensderving uitmaken».

De regering wenste dat de toepassingsfeer van haar ontwerp ruimer zou zijn dan dat van het arrest van het Arbitragehof en heeft beslist dat de nieuwe wetsvoorschriften ook zouden gelden voor de schadeloosstellingen toegekend met toepassing van de wetgeving op de beroepsziekten.

In principe zou geen belasting meer worden geheven op de renten toegekend aan personen wier invaliditeitsgraad in verband met een arbeidsongeval of een beroepsziekte niet hoger is dan 20%. In die onderstelling gaat het wetsontwerp uit van het wettelijk vermoeden dat het slachtoffer helemaal geen beroepsinkomsten heeft moeten derven; met andere woorden, de schadeloosstelling wordt niet als een vervangingsinkomen aangemerkt.

Die bepaling houdt in zich dat de schadeloosstelling in 90% van de gevallen belastingvrij is.

MESDAMES, MESSIEURS,

Votre commission a examiné le présent projet de loi au cours de sa réunion du 27 juin 2000.

I. — EXPOSÉ DU MINISTRE DES FINANCES

M. Didier Reynders, ministre des Finances, indique que le présent projet de loi vise à modifier les articles 34, §1er, et 39 du Code des impôts sur les revenus 1992 afin de tenir compte de l'arrêt n° 132/98 du 9 décembre 1998 de la Cour d'arbitrage.

Si aucune modification législative n'intervenait, cet arrêt pourrait donner lieu à un très grand nombre de recours. En Belgique, quelque 400.000 personnes bénéficient actuellement d'une rente pour accident de travail ou maladie professionnelle, ce qui représente un montant total de l'ordre de 22 milliards de francs belges.

L'arrêt de la Cour d'arbitrage porte sur le régime d'imposition des indemnités versées en réparation d'une incapacité permanente en application de la législation sur les accidents du travail et opère une distinction claire selon que les pensions, rentes et allocations versées dans ce cadre ont ou non le caractère d'un revenu de remplacement. La Cour a estimé que seules les pensions, rentes et allocations qui constituent la réparation d'une perte permanente de revenus peuvent être incluses dans la catégorie des revenus imposables.

Le gouvernement a opté pour un champ d'application plus vaste que celui visé par l'arrêt de la Cour d'arbitrage et a décidé d'appliquer également les nouvelles dispositions législatives aux indemnités versées en application de la législation sur les maladies professionnelles.

Le principe retenu est de supprimer toute taxation sur les rentes octroyées à des personnes dont le degré d'invalidité lié à un accident de travail ou à une maladie professionnelle n'excède pas 20%. Dans cette hypothèse, le projet de loi introduit une présomption légale selon laquelle la victime n'a subi aucune perte de revenus professionnels. En d'autres termes, l'indemnité n'est pas considérée comme un revenu de remplacement.

Cette disposition implique que les indemnités visées seront exonérées dans 90% des cas.

Indien de invaliditeitsgraad 20% overschrijdt, wordt op het gedeelte van de totale schadeloosstelling dat overeenstemt met een invaliditeitsgraad van 20%, nog altijd geen belasting geheven. Het gedeelte van de totale schadeloosstelling dat verhoudingsgewijs overeenstemt met het gedeelte dat 20% invaliditeit overschrijdt, geldt daarentegen als vervangingsinkomen en wordt belast.

Dat wettelijk vermoeden kan evenwel worden gestuit door de belastingplichtige die kan bewijzen dat een gedeelte of de totaliteit van het bedrag van de rente, gelijk aan het gedeelte dat 20% invaliditeit overschrijdt, wordt uitgekeerd bij wijze van vergoeding van een invaliditeit die niet gepaard gaat met een inkomensderving.

Indien de administratie in haar dossier voldoende bewijzen heeft, zal zij zelf de wijziging aanbrengen zonder dat de belastingplichtige verplicht is om dat bewijs te leveren.

Bovendien voorziet het wetsontwerp, ongeacht de invaliditeitsgraad, in een wettelijk vermoeden waardoor geen belasting zal worden geheven op de renten ter aanvulling van een rust- of overlevingspensioen.

De regering wil de voorliggende bepalingen doen terugwerken tot het aanslagjaar 1999 (inkomsten over het jaar 1998) en gaat de teveel geïnde bedragen derhalve vanaf 1 januari 1998 terugbetalen. Om te voorkomen dat de administratie van de belastingen voor een berg bezwaarschriften komt te staan, kiest het wetsontwerp voor rechtzetting van ambtswege via inkohiering.

Voor de vroegere aanslagjaren zal de administratie de binnen de gestelde termijnen ingediende bezwaarschriften blijven behandelen volgens de normale procedure.

Het budgettair effect van de aan de orde zijnde bepalingen zou op jaarbasis schommelen tussen 3,2 en 3,5 miljard Belgische frank. Dat bedrag moet worden verhoogd met de terugbetalingen voor het aanslagjaar 1999 (inkomsten over het jaar 1998) die op circa 3,5 miljard frank worden geraamd. Bij de begrotingscontrole werd met dat bedrag rekening gehouden.

Met betrekking tot de gevolgde procedure geeft de minister aan dat de regering, om met bekwame spoed te kunnen handelen, heeft besloten tot amendering van een van verval ontheven wetsontwerp (wet van 24 december 1999) dat door de Senaat werd geëvoceerd. De Kamer van volksvertegenwoordigers had dat wetsontwerp tijdens de vorige regeerperiode overgezonden aan de Senaat. Het ging oorspronkelijk om het wets-

Si le degré d'invalidité excède 20%, la partie de l'indemnité totale qui correspond à un degré d'invalidité de 20% reste exonérée d'impôt. Par contre, la partie de l'indemnité totale qui correspond proportionnellement à la quotité dépassant 20% d'invalidité est considérée comme un revenu de remplacement et est soumise à impôt.

Cette présomption légale peut cependant être renversée par le contribuable s'il apporte la preuve qu'une part ou la totalité du montant de la rente correspondant à la quotité dépassant les 20% d'invalidité représente la compensation d'une invalidité sans qu'il y ait perte de revenus.

Si l'administration dispose de suffisamment d'éléments probants dans son dossier, elle apportera elle-même la modification (sans que le contribuable soit obligé d'en apporter la preuve).

En outre, quel que soit le degré d'invalidité, le projet de loi prévoit une présomption légale qui entraîne une non-taxation des rentes versées en complément à une pension de retraite ou de survie.

Le gouvernement a décidé de faire rétroagir les présentes dispositions à partir de l'exercice d'imposition 1999 (revenus de l'année 1998) et donc de rembourser le trop-perçu à partir du 1er janvier 1998. Afin d'éviter que l'administration fiscale n'ait à traiter un nombre trop volumineux de réclamations, le projet de loi retient la formule du dégrèvement d'office par voie de rôle.

Pour ce qui concerne les exercices d'imposition antérieurs, l'administration continuera à traiter les réclamations introduites dans les délais selon la voie normale.

L'impact budgétaire des dispositions à l'examen est estimé entre 3,2 et 3,5 milliards de francs belges sur une base annuelle. S'ajoutent à ce montant les remboursements liés à l'exercice d'imposition 1999 (revenus de l'année 1998), estimés à quelque 3,5 milliards de francs. Il a été tenu compte de ce montant dans le cadre du contrôle budgétaire.

Quant à la procédure suivie, le ministre indique que, pour pouvoir agir aussi rapidement que possible, le gouvernement a décidé d'amender un projet de loi relevé de caducité (loi du 24 décembre 1999) et évoqué par le Sénat. Ce projet de loi avait été transmis au Sénat au cours de la législature précédente par la Chambre des représentants. Il s'agissait à l'origine de la proposition de loi de M. Rudy Demotte visant à modifier l'article 34,

voorstel van de heer Rudy Demotte tot wijziging van artikel 34, §1, 1°, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 (stukken Kamer nrs. 1408/1 tot 6 – 97/98) dat op 22 april 1999 in plenaire vergadering van de Kamer werd aangenomen.

Zodra de Kamer het aan de orde zijnde ontwerp heeft aangenomen, zullen de nieuwe bepalingen via een officiële mededeling worden bekendgemaakt.

De belastingadministratie zal ook proberen elke belastingplichtige individueel in te lichten op voorwaarde dat ze van de betalingsinstellingen (Fonds voor Arbeidsongevallen, Fonds voor Beroepsziekten enzovoort) alle nodige informatie kan krijgen.

De minister wenst het werk van de belastingadministratie te vereenvoudigen door van de betalingsinstellingen te verkrijgen dat ze haar systematisch precieze gegevens verstrekken over de invaliditeitsgraad van de belastingplichtige en over het gedeelte van de vergoeding dat overeenstemt met de vergoeding van een inkomensverlies.

Om af te ronden, wijst de minister erop dat de ter bespreking voorliggende bepalingen een billijker vaststelling van de belasting mogelijk zullen maken. Tevens zouden ze de mogelijkheid moeten bieden de achterstand op het stuk van de fiscale geschillen grotendeels weg te werken. Een groot gedeelte van de 180.000 hangende bezwaarschriften heeft immers betrekking op de fiscale behandeling van enerzijds de renten wegens arbeidsongevallen en beroepsziekten en anderzijds de inkomsten van de grensarbeiders. Wat dat laatste punt betreft, deelt de minister mee dat hij de belastingadministratie opdracht heeft gegeven een regeling uit te werken voor de automatische herberekening van de belasting. Dat zou bij de aanvang van het parlementair jaar in orde moeten zijn.

Voor nadere inlichtingen over het onderhavige wetsontwerp verwijst de minister naar de antwoorden die hij heeft gegeven op de mondelinge vragen die daarover werden gesteld tijdens de commissievergadering van 27 juni 2000 (zie bijlage bij dit verslag), namelijk:

- de vraag van mevrouw Trees Pieters tot de minister van Financiën over «de behandeling door de gewestelijke directeurs van de bezwaarschriften tegen het belasten van vergoedingen wegens blijvende arbeidsongeschiktheid» (nr. 2170);
- de vraag van mevrouw Fientje Moerman tot de minister van Financiën over «de belasting arbeidsongevallenvergoedingen» (nr. 2198);

§1er, 1°, du Code des impôts sur les revenus 1992 (Doc. Chambre n°s 1408/1 à 6 – 97/98), adoptée en séance plénière de la Chambre le 22 avril 1999.

Dès que le projet de loi à l'examen sera adopté par la Chambre des représentants, ces nouvelles dispositions seront rendues publiques par voie de communiqué.

L'administration fiscale tentera également d'informer chaque contribuable concerné de manière individuelle pour autant qu'elle puisse obtenir toutes les informations requises de la part des organismes payeurs (Fonds des accidents du travail, Fonds des maladies professionnelles, etc.).

À l'avenir, le ministre souhaite simplifier le travail de l'administration fiscale en obtenant des organismes payeurs qu'il lui fournissent de manière systématique des informations précises sur le taux d'invalidité du contribuable et sur la part de l'indemnité qui correspond à la réparation d'une perte de revenus.

En conclusion, le ministre souligne que les dispositions à l'examen permettront d'établir l'impôt de manière plus équitable. Elles devraient également entraîner une diminution sensible de l'arriéré en matière de contentieux fiscal. Une grande part des 180.000 réclamations en souffrance porte en effet sur le traitement fiscal, d'une part, des rentes pour accidents de travail et maladies professionnelles et, d'autre part, des revenus des travailleurs frontaliers. Concernant ce dernier point, le ministre annonce qu'il a chargé l'administration fiscale de mettre au point un mécanisme de re-calcul automatique de l'impôt. Cela devrait être chose faite dès la prochaine rentrée parlementaire.

Pour plus de détails à propos du présent projet de loi, le ministre renvoie aux réponses qu'il a fournies aux questions orales développées sur le même sujet au cours de la réunion de la commission du 27 juin 2000 (cf. l'annexe au présent rapport), à savoir :

- la question de Mme Trees Pieters au ministre des Finances sur «l'examen par les directeurs régionaux des réclamations concernant l'imposition des indemnités octroyées en cas d'accident de travail et de maladie professionnelle» (n° 2170);
- la question de Mme Fientje Moerman au ministre des Finances sur «l'imposition des indemnités octroyées en cas d'accident de travail et de maladie professionnelle» (n° 2198);

- de vraag van mevrouw Magda De Meyer tot de minister van Financiën over «de bezwaarschriften inzake de belastbaarheid van vergoedingen toegekend met toepassing van de arbeidsongevallenwetgeving of de beroepsziektewetgeving» (nr. 2216).

II. — ALGEMENE BESPREKING

De heer Peter Vanvelthoven (SP) haalt het geval van gehuwde tweeverdieners aan. De man overlijdt als gevolg van een arbeidsongeval en de weduwe krijgt een rente. Ze blijft haar beroep uitoefenen en heeft dus een beroepsinkomen. Zal de belastingadministratie de rente al dan niet, en zo ja geheel of ten dele, beschouwen als een belastbaar vervangingsinkomen?

De minister wijst erop dat de weduwe een rente zal ontvangen, die gelijk is aan de uitkering waarop een arbeidsongeschikte recht heeft die voor 30% invalide is. Zij geniet alleszins de vrijstelling van het bedrag dat slaat op de eerste 20% invaliditeit. Voor het deel boven die 20%, staat het aan de rechthebbende het wettelijk vermoeden om te keren door het bewijs te leveren dat zij geen inkomstenverlies lijdt.

In alle gevallen blijft de grootste moeilijkheid uiteraard het bewijs te leveren dat de rente alleen de compensatie van de invaliditeit dekt, zonder dat daarbij de logica van het vervangingsinkomen meespeelt. Om een einde te maken aan het merendeel van die discussies, heeft de regering overigens de drempel van 20% invaliditeit vastgesteld (waaronder de rente niet belastbaar is).

Via een aantal richtlijnen zal de belastingadministratie worden gevraagd het dossier van de belastingplichtige zo gunstig mogelijk te behandelen en rekening te houden met alle mogelijke bewijsmiddelen die hij aanbrengt. De zaken zouden uiteraard heel eenvoudiger liggen mocht de administratie vanwege de uitbetalingsinstellingen een duidelijke situatiebeschrijving van iedere belastingplichtige ontvangen, met vermelding van het invaliditeitspercentage en het deel van de vergoeding dat met een vervangingsinkomen overeenstemt. Het spreekt voor zich dat die informatie alsnog te allen tijde door de belastingplichtige of door de fiscus kan worden aangevochten zo zij over andere bewijsmiddelen beschikken.

Tijdens de bespreking van het wetsontwerp in de Senaat, werd de mogelijkheid geopperd de wetgeving tevens aan te passen zo die rentes met andere RIZIV-uitkeringen worden gecumuleerd (zie het verslag van de heer Ramoudt, Gedr. St. Senaat, nr. 2-286/4, blz. 4-5

- la question de Mme Magda De Meyer au ministre des Finances sur «les réclamations concernant l'imposition des indemnités octroyées sur la base de la législation relative aux accidents de travail et aux maladies professionnelles» (n° 2216).

II. — DISCUSSION GÉNÉRALE

M. Peter Vanvelthoven (SP) soumet au ministre le cas d'un couple marié à deux revenus. Le mari décède à la suite d'un accident de travail et une rente est versée à la veuve. Dans la mesure où celle-ci continue à exercer sa profession et donc à bénéficier d'un revenu professionnel, l'administration fiscale considérera-t-elle ou non la rente, en tout ou en partie, comme un revenu de remplacement imposable ?

Le ministre indique que la veuve bénéficiera d'une rente équivalente à une indemnité pour incapacité de travail correspondant à 30% d'invalidité. En tout état de cause, l'exonération de la quotité afférente aux premiers 20% d'invalidité lui est acquise. Pour la partie supérieure à ces 20%, il appartiendra à la bénéficiaire de renverser la présomption légale en apportant la preuve qu'il n'y a pas de perte de revenus.

Dans tous les cas, la difficulté majeure restera bien évidemment de prouver que la rente ne traduit que la compensation de l'invalidité sans intégrer de logique de revenu de remplacement. C'est d'ailleurs pour éliminer la majeure partie de ces discussions que le gouvernement a fixé la limite de 20% d'invalidité (en deçà de laquelle la rente n'est pas taxable).

Des instructions seront données à l'administration fiscale pour qu'elle adopte une position favorable à l'égard du contribuable et qu'elle tienne compte de tous les moyens de preuve qu'il peut lui apporter. Il serait évidemment beaucoup plus simple que l'administration puisse recevoir de la part des organismes payeurs une description claire de la situation de chaque contribuable mentionnant le pourcentage d'invalidité et la part de l'indemnité qui correspond à un revenu de remplacement. Il va de soi que ces informations pourront encore toujours être contredites par le contribuable ou par l'administration fiscale pour autant qu'il/elle dispose d'autres moyens de preuve.

Au cours de l'examen du projet de loi au Sénat, la possibilité a été évoquée de revoir aussi la législation dans le cas du cumul de ces rentes avec d'autres prestations INAMI (cf. le rapport de M. Ramoudt, Doc. Sénat n° 2 – 286/4, pp. 4-5 et 8-9). Le ministre indique qu'il

en 8-9). De minister wijst erop dat hij dat punt bij de minister van Sociale Zaken en van Pensioenen zal aankaarten.

III. — ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING EN STEMMINGEN

Artikelen 1 en 2

Over deze artikelen worden geen opmerkingen gemaakt. Ze worden eenparig aangenomen.

Art. 3

De heer Dirk Pieters (CVP) dient amendement nr. 1 (DOC 50 0746/002) in, dat ertoe strekt in de voorgestelde § 1, eerste lid, de woorden «met toepassing van de wetgeving op de arbeidsongevallen of beroepsziekten» te schrappen.

Hij merkt op dat die bepaling ontvangers van een uitkering, die als aanvullende verzekering tegen arbeidsongevallen wordt gestort – met name de zelfstandigen – van de toepassingsfeer van de maatregel uitsluit. Wat is daarvoor de reden ?

De heer Pieters vraagt trouwens waarom de regering heeft gekozen voor een grens van 20 %, terwijl artikel 6 van de wet van 3 juli 1967 betreffende de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector voorziet in een grens van 25 %.

Tot slot wenst de spreker te weten of de belastingplichtigen elk jaar de bewijzen moeten leveren om te weerleggen dat de vergoeding geheel of gedeeltelijk een vervangingsinkomen vormt, dan wel of een eenmalige overlegging van die stukken volstaat, mits hun toestand niet verandert.

De minister merkt op dat het arrest van het Arbitragehof niet de aanvullende verzekeringen beoogt. De regering vindt het logisch ervan uit te gaan dat de belastingplichtige een beroep doet op systemen van aanvullende verzekering om zich, in voorkomend geval, van een vervangingsinkomen te verzekeren.

De 20 %-grens is het resultaat van een keuze van de regering die het mogelijk maakt 90 % van de individuele gevallen te dekken. Het gaat om een stelsel van wettelijk vermoeden ten voordele van de belastingplichtigen, inclusief die met een invaliditeitsgraad van meer dan 20 %. Daarom is in het wetsontwerp ook geen afvlakkingsregeling opgenomen.

débattra de cette question avec le ministre des Affaires sociales et des Pensions.

III. — DISCUSSION DES ARTICLES ET VOTES

Articles 1er et 2

Ces articles n'appellent aucun commentaire et sont adoptés à l'unanimité.

Art. 3

M. Dirk Pieters (CVP) présente un amendement (n°1 – DOC 50 0746/002) visant à supprimer les mots suivants à l'alinéa 1er du §1er proposé : «en application de la législation sur les accidents du travail ou les maladies professionnelles».

Il fait remarquer que cette disposition exclut du champ d'application de la mesure les bénéficiaires d'une indemnité versée au titre d'assurance complémentaire contre les accidents du travail, c'est-à-dire notamment les travailleurs indépendants. Quelle en est la raison ?

Par ailleurs, M. Pieters demande pourquoi le gouvernement a opté pour un taux limite de 20% alors que l'article 6 de la loi du 3 juillet 1967 sur la réparation des dommages résultant des accidents du travail, des accidents survenus sur le chemin du travail et des maladies professionnelles dans le secteur public prévoit une limite de 25%.

Enfin, l'intervenant s'enquiert si les contribuables doivent apporter chaque année les éléments de preuve leur permettant de réfuter que l'indemnité constituée, en tout ou en partie, un revenu de remplacement ou s'ils peuvent fournir ces éléments une fois pour toutes, pour autant que leur situation reste inchangée.

Le ministre fait remarquer que l'arrêt de la Cour d'arbitrage ne vise pas les assurances complémentaires. Le gouvernement estime qu'il est logique de considérer que le contribuable recourt aux systèmes d'assurance complémentaire afin de se garantir, le cas échéant, un revenu de remplacement.

La limite de 20% est le résultat d'un choix du gouvernement qui permet de couvrir 90% des cas individuels. Il s'agit d'un mécanisme de présomption légale favorable aux contribuables, y compris à ceux dont le degré d'invalidité est supérieur à 20%. C'est pourquoi le projet de loi ne prévoit aucun mécanisme de lissage.

De minister bevestigt ten slotte dat het door de belastingplichtige overgelegde bewijs ook geldt voor de daaropvolgende jaren zolang zijn toestand ongewijzigd blijft. De administratie zou zelf de vrijstelling moeten toepassen als zij op de hoogte is van een element dat in die richting gaat.

Voor meer details verwijst de minister naar het verslag dat de heer Ramoudt bij de Senaat heeft uitgebracht (*ibid.*, blz. 7-8).

De heer Dirk Pieters (CVP) merkt op dat de ter bespreking voorliggende bepalingen tot een nieuwe discriminatie leiden omdat de zelfstandige in geen geval de wettelijke regeling van renten inzake arbeidsongevallen en beroepsziekten kan genieten.

De minister geeft aan dat om die toestand te verhelpen de sociale wetgeving ter zake zou moeten worden gewijzigd.

Voorts zijn de renten die in het kader van een aanvullende verzekering worden gestort er in het algemeen op gericht een inkomensverlies te herstellen; zij zijn dus in ieder geval aan belasting onderworpen. Niets belet de belastingplichtige echter bij de fiscale administratie te proberen aan te tonen dat een ingevolge een aanvullende verzekering uitbetaalde rente effectief geheel of gedeeltelijk overeenstemt met een invaliditeitsvergoeding.

De heer Alfons Borginon (VU&ID) vraagt zich af of de belasting op de in het raam van de aanvullende verzekering gestorte rente niet het rechtstreekse gevolg is van het feit dat de zelfstandigen de gestorte premies fiscaal aftrekken. Wat indien de zelfstandige dat niet doet?

De minister antwoordt dat de rente wordt belast aangezien zij als een vervangingsinkomen wordt aangemerkt, waarbij het van geen belang is of de belastingplichtige de premies al dan niet fiscaal heeft afgetrokken.

Op grond van de door de minister verschaft toelichting trekt *de heer Dirk Pieters (CVP)* zijn amendement nr. 1 in.

*
* *

Artikel 3 wordt eenparig aangenomen.

Art. 4

Over dit artikel worden geen opmerkingen gemaakt. Het wordt eenparig aangenomen.

Enfin, le ministre confirme que la preuve apportée par le contribuable est également valable pour les années ultérieures tant que sa situation reste inchangée. L'administration devrait elle-même appliquer l'exonération si elle a connaissance d'un élément permettant d'aller dans cette voie.

Pour plus de détails, le ministre renvoie au rapport de M. Ramoudt au Sénat (*ibid.*, pp. 7-8).

M. Dirk Pieters (CVP) observe que les dispositions à l'examen entraînent une nouvelle discrimination dans la mesure où le travailleur indépendant ne peut en aucun cas bénéficier du système légal de rentes en matière d'accidents du travail et de maladies professionnelles.

Le ministre indique que pour remédier à cette situation, il y aurait lieu de modifier la législation sociale en la matière.

Par ailleurs, comme les rentes versées dans le cadre d'une assurance complémentaire visent généralement à réparer une perte de revenus, elles donnent de toute façon lieu à taxation. Rien n'empêche toutefois un contribuable de tenter de démontrer à l'administration fiscale qu'une rente payée en vertu d'une assurance complémentaire correspond effectivement, en tout ou en partie, à la compensation d'une invalidité.

M. Alfons Borginon (VU&ID) se demande si la taxation de la rente versée dans le cadre de l'assurance complémentaire est la conséquence directe du fait que les travailleurs indépendants déduisent fiscalement les primes versées. Qu'en serait-il si le travailleur indépendant ne déduisait pas fiscalement ces primes ?

Le ministre répond que la rente est soumise à impôt à partir du moment où elle est considérée comme un revenu de remplacement, que le contribuable ait ou non déduit fiscalement les primes.

Suite à l'argumentation développée par le ministre, *M. Dirk Pieters (CVP)* retire son amendement n°1.

*
* *

L'article 3 est adopté à l'unanimité.

Art. 4

Cet article n'appelle aucune remarque et est adopté à l'unanimité.

*
* *

Het gehele, ongewijzigde wetsontwerp wordt eenparig aangenomen.

De rapporteur,

Eric van WEDDINGEN

De voorzitter,

Olivier MAINGAIN

*
* *

L'ensemble du projet de loi est adopté, sans modification, à l'unanimité.

Le rapporteur,

Eric van WEDDINGEN

Le président,

Olivier MAINGAIN

BIJLAGE ⁽¹⁾

«BELASTING VAN ARBEIDSONGEVALLENVERGOEDINGEN

- Vraag van mevrouw Trees Pieters tot de minister van Financiën over «de behandeling door de gewestelijke directeurs van de bezwaarschriften tegen het belasten van vergoedingen wegens blijvende arbeidsongeschiktheid» (nr. 2170)

- Vraag van mevrouw Fientje Moerman tot de minister van Financiën over «de belasting arbeidsongevallenvergoedingen» (nr. 2198)

- Vraag van mevrouw Magda De Meyer tot de minister van Financiën over «de bezwaarschriften inzake de belastbaarheid van vergoedingen toegekend met toepassing van de arbeidsongevallenwetgeving of de beroepsziektewetgeving» (nr. 2216)

Mevrouw Trees Pieters (CVP): Volgens een arrest van het Arbitragehof van 1998 zijn vergoedingen, gestort met toepassing van de arbeidsongevallenwetgeving tot herstel van blijvende ongeschiktheid, niet meer belastbaar. Vanaf 1996 heeft de fiscus voor ongeveer 400.000 werknemers ten onrechte uitkeringen belast, met een massa bezwaarschriften voor gevolg.

De gewestelijke directeurs hebben de bevoegdheid en de plicht om het bezwaarschrift te onderzoeken op aanvragen die ten onrechte werden gevestigd. De gewestelijke directeurs passen dit voorschrift echter niet toe.

Welke initiatieven neemt de minister opdat de gewestelijke directeurs het voorschrift zouden toepassen? Hoe zullen de vele bezwaarschriften verder worden afgehandeld?

Mevrouw Fientje Moerman (VLD): Ik kan erg kort zijn vermits mevrouw Pieters de problematiek heeft geschetst. Ik heb nog één vraag: welke instructies heeft de minister inmiddels verstrekt aan de gewestelijke directeurs met betrekking tot de behandeling van de bezwaarschriften die momenteel worden ingediend?

Mevrouw Magda De Meyer (SP): Vorige week werd het wetsontwerp tot wijziging van artikel 34, § 1, en 39 van het WIB 1992 gestemd in de Senaat. Daardoor werd tegemoet gekomen aan het arrest van het Arbitragehof van 9 december 1998.

(1) Beknop verslag, BV 50 COM 243, blz. 11-12.

ANNEXE ⁽¹⁾

«IMPOSITION DES INDEMNITÉS OCTROYÉES EN CAS D'ACCIDENT DE TRAVAIL OU DE MALADIE PROFESSIONNELLE

- Question de Mme Trees Pieters au ministre des Finances sur «l'examen par les directeurs régionaux des réclamations concernant l'imposition des indemnités octroyées en cas d'accident de travail et de maladie professionnelle» (n° 2170) ;

- Question de Mme Fientje Moerman au ministre des Finances sur «l'imposition des indemnités octroyées en cas d'accident de travail et de maladie professionnelle» (n° 2198) ;

- Question de Mme Magda De Meyer au ministre des Finances sur «les réclamations concernant l'imposition des indemnités octroyées sur la base de la législation relative aux accidents de travail et aux maladies professionnelles» (n° 2216)

Mme Trees Pieters (CVP) : Selon un arrêt prononcé par la Cour d'arbitrage en 1998, les indemnités versées en application de la législation portant sur les accidents de travail, en réparation d'une incapacité permanente, ne sont plus imposables. À partir de 1996, le fisc a injustement imposé quelque 400.000 travailleurs, suscitant de très nombreuses réclamations.

Alors que les directeurs régionaux ont la compétence et l'obligation d'examiner les réclamations concernant des impositions indûment établies, ils n'appliquent pas cette règle.

Quelles initiatives le ministre a-t-il prises pour que les directeurs régionaux appliquent cette règle ? Comment les nombreuses réclamations seront-elles traitées ?

Mme Fientje Moerman (VLD): Je serai très brève étant donné que Mme Pieters a déjà esquissé le problème. Il me reste une question à poser: quelles instructions le ministre a-t-il données entre-temps aux directeurs régionaux en ce qui concerne le traitement des réclamations actuellement déposées ?

Mme Magda De Meyer (SP): La semaine passée, le projet de loi modifiant les articles 34, §1er, et 39 du CIR 1992 a été adopté au Sénat. Il a ainsi été tenu compte de l'arrêt de la Cour d'arbitrage du 9 décembre 1998. Comment les ayants droit doivent-ils remplir leur déclaration d'impôt cette année ?

(1) Compte rendu analytique, CRA 50 COM 243, pp. 11-12.

Hoe moeten de rechthebbenden hun huidige belastingbrief invullen? Hoe kunnen bepaalde belastingplichtigen concreet aantonen dat ze geen inkomensderving hebben geleden?

Moeten de betrokkenen een bezwaarschrift indienen tegen de aanslagjaren 1998 en 1999 en de voorgaande jaren? Welke elementen moeten de bezwaarschriften bevatten?

Kan de minister zo vlug mogelijk een rondzendbrief verspreiden met concrete richtlijnen betreffende dit dossier?

Kan de minister bevestigen dat de gepensioneerden volledige vrijstelling kunnen genieten?

Minister Didier Reynders (*in het Nederlands*): Op 22 juni heeft de Senaat het geamendeerde wetsontwerp tot wijziging van artikelen 34, § 1, en 39 van het WIB 1992 goedgekeurd.

Nadat de Ministerraad tot een wetwijziging had beslist, heeft het de Administratie van de ondernemings- en inkomensfiscaliteit met een rondzendbrief van 4 mei 2000 opdracht gegeven om betreffende deze aangelegenheid, de bezwaarschriften, verzoekschriften tot ontheffing van ambtswege en vragen tot rechtzetting via het kohier in beraad te houden. Zodra het wetsontwerp wet is geworden, kan het belastingbestuur tot een snelle uitvoering ervan overgaan.

Het wetsontwerp betreft het aanslagjaar 1999 en de volgende jaren. De aanslagen voor 1999 die in strijd met de nieuwe bepalingen zouden zijn, zullen allen gelijk en vlot worden behandeld.

Voor de aanslagjaren 1998 en voorgaande jaren, moeten de betrokkenen een administratief beroep instellen overeenkomstig de artikelen 366 tot 376 van het WIB 1992.

De wettelijke vergoedingen zijn volledig vrijgesteld wanneer het percentage arbeidsongeschiktheid niet hoger is dan 20 procent of wanneer de verkrijger een rust- of overlevingspensioen ontvangt. Het belastbaar bedrag dat op de individuele fiche 281.14 in vak 8 is vermeld, moet dan niet worden aangegeven voor aanslagjaar 2000. De bedrijfsvoorheffing moet wel worden vermeld. In de andere gevallen zijn de vergoedingen maar gedeeltelijk belastbaar. De vergoeding die overeenstemt met 20 procent invaliditeit is vrijgesteld. Enkel het saldo wordt als herstel van inkomensderving beschouwd en moet worden aangegeven.

Voor aanslagjaar 1999 wordt voorzien in een ambts-halve terugbetaling van belastingen door de administratie op basis van inlichtingen verkregen van de instellingen die de vergoedingen uitbetalen. Een bezwaarschrift

Comment certains contribuables peuvent-ils démontrer concrètement qu'ils n'ont pas subi une perte de revenus ?

Les intéressés doivent-ils introduire une réclamation contre leur imposition en 1998 et 1999 et au cours des années précédentes ? Quels éléments doivent composer ces réclamations ?

Le ministre pourrait-il prendre, dès que possible, une circulaire comprenant des directives claires concernant cette question ?

Confirme-t-il que les pensionnés peuvent bénéficier d'une dispense complète ?

M. Didier Reynders, ministre (*en néerlandais*) : Le Sénat a adopté, le 22 juin dernier, le projet de loi modifiant les articles 34, §1er, et 39 du CIR 1992, tel qu'il avait été amendé.

Lorsque le Conseil des ministres a décidé de modifier la loi, il a, par le biais de la circulaire du 4 mai 2000, demandé à l'Administration de la fiscalité des entreprises et des revenus de garder en suspens les différents dossiers concernés par cette modification de la loi. Dès le vote de la loi, l'administration pourra alors régler rapidement les dossiers en suspens.

Le projet de loi concerne l'exercice d'imposition 1999 et les suivants. Les impositions pour 1999 qui seraient contraires aux nouvelles dispositions légales seront rapidement traitées. En ce qui concerne les exercices d'imposition 1998 et les exercices précédents, les personnes concernées doivent introduire un recours administratif conformément aux articles 366 à 376 du CIR 1992.

Les indemnités légales sont intégralement exonérées, lorsque le taux d'incapacité de travail ne dépasse pas les 20% ou lorsque la personne concernée bénéficie d'une pension de retraite ou de survie. Le montant imposable figurant dans la case 8 de la fiche individuelle 281.14 ne doit alors pas être déclaré pour l'exercice d'imposition 2000. Le précompte professionnel doit, quant à lui, être mentionné. Dans les autres cas, les indemnités ne sont que partiellement imposables. L'indemnité correspondant à une invalidité de 20% est exonérée. Seul le solde est considéré comme une réparation pour perte de revenus et doit être déclaré.

Pour l'exercice d'imposition 1999, l'administration procédera à un remboursement d'office des impôts sur la base des informations obtenues des institutions qui paient les indemnités. Il n'est donc pas nécessaire d'in-

is dus niet nodig. Voor de voorgaande jaren zullen teruggaven worden toegekend volgens de gebruikelijke procedure.

De bezwaarschriften betreffende de renten die in 1997 of vroeger zijn toegekend, moeten tijdig ingediend zijn, gemotiveerd zijn en voldoende elementen bevatten om de directeur in staat te stellen daarover te beslissen.

Ik heb mijn administratie gevraagd om nu zo spoedig mogelijk een rondzendbrief op te stellen.

Mevrouw Trees Pieters (CVP): Ik ben blij dat de regering iets aan het probleem doet. Het probleem lijkt acuut te zijn en het is dan ook nodig dat iedereen op zijn verantwoordelijkheid wordt gewezen.

Mevrouw Magda De Meyer (SP): Een vraag tot ontheffing kan worden ingediend tot drie jaar later. Klopt dit?

Minister Didier Reynders (*in het Nederlands*): Dat is correct.

Mevrouw Fientje Moermans (VLD): Heeft de minister een idee van de budgettaire weerslag van deze maatregel?

Minister Didier Reynders (*in het Nederlands*): Het gaat ongeveer om 3 miljard frank per jaar.»

troduire une réclamation. Pour les exercices précédents, il sera procédé à des restitutions selon la procédure habituelle.

Les réclamations concernant les indemnités octroyées en 1997 ou auparavant, doivent être introduites dans les délais, être motivées et comporter un nombre suffisant d'éléments pour permettre au directeur de prendre une décision.

J'ai demandé à mon administration de rédiger au plus vite une circulaire.

Mme Trees Pieters (CVP) : Je me réjouis de voir que le gouvernement prend des mesures pour remédier à un problème qui me paraît grave. Il convient, par conséquent, de placer les protagonistes devant leurs responsabilités.

Mme Magda De Meyer (SP) : Est-il exact qu'une demande d'exonération peut être introduite ultérieurement pendant trois ans?

M. Didier Reynders, ministre (*en néerlandais*) : C'est exact.

Mme Fientje Moerman (VLD) : Le ministre a-t-il une idée de l'incidence budgétaire de cette mesure ?

M. Didier Reynders, ministre (*en néerlandais*) : Il s'agit environ de 3 milliards de francs.»